

Broedsucces van Aalscholvers in Oost-Vlaanderen in 2010

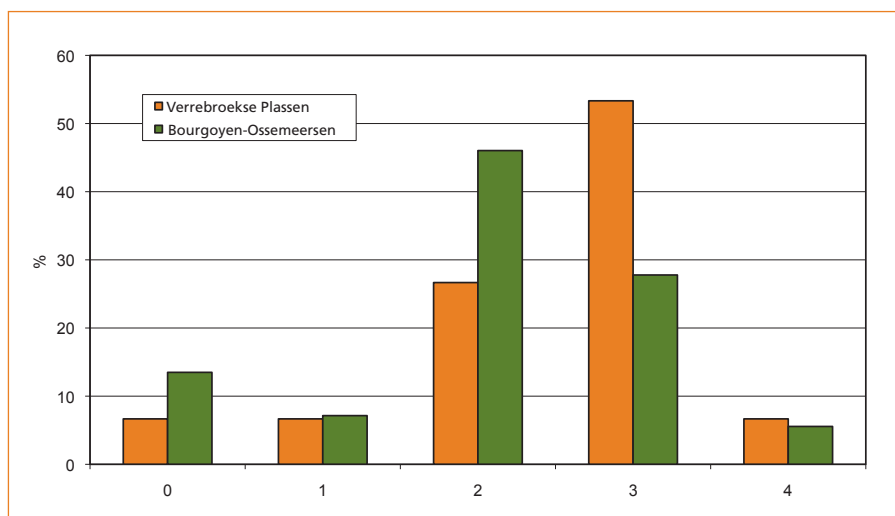

Broedplaats van Aalscholvers in Verrebroek - Yves Adams | Vilda

In 2010 werd het broedsucces opgevolgd in twee Oost-Vlaamse Aalscholverkolonies: in de Bourgoyen-Ossemeersen te Gent en op de Verrebroekse Plassen te Beveren.

De kolonie van de Bourgoyen-Ossemeersen is gevestigd in 7 volledig geïsoleerde Canadapopulieren. De nesten in deze bomen zijn van verschillende kanten met de telescoop goed te screenen. In de praktijk bleek het echter gemakkelijk om met een foto per boom te werken en telkens alle nesten te turven van op de plaats waar de foto genomen was. Slechts een weinig verder van deze plaats bleek al snel dat het moeilijk was om de waargenomen nesten te laten overeen komen met deze op de foto. Op de Verrebroekse Plassen is de kolonie gevestigd in 'verdrongen' knotwilgen, in de plas waar later het Verrebroekdok zal afgewerkt worden. Hier zijn niet alleen de individuele nesten gemakkelijker op te volgen maar kon ook tweemaal per boot een nestbezoek plaatsvinden.

In de Bourgoyen-Ossemeersen kwamen 258 jongen groot uit 126 nesten. Dit geeft een broedsucces van iets meer dan 2 uitgevlogen jongen per nest (2,04). Op de Verrebroekse Plassen waren dat 74 jongen uit 30 nesten wat een hoger broedsucces gaf (2,47). Het verschil tussen beide kolonies moet misschien iets genuanceerd worden. Doordat deze in de Bourgoyen minder overzichtelijk was is de kans hier groter dat bij enkele nesten jongen gemist zijn die tussen de bezoeken het nest verlieten, hetzij door in het water te vallen, hetzij door op de grote takken te klauteren en hierdoor niet meer aan een nest konden gelinkt worden. Op de Verrebroekse Plassen konden door het gering aantal nesten per knotwilg én de grotere overzichtelijkheid vrijwel altijd alle jongen direct aan een nest gelinkt worden, zelfs al zaten zij niet op het nest.

Figuur 1. Verdeling van de nestgrootte (aantal uitgevlogen jongen per nest) voor alle nesten van de beide kolonies

Sommige nesten hadden een zeer lang verloop met uiteindelijk wel jongen, andere hadden soms pauzes in activiteit. Nog andere werden bezet na het uitvliegen van de jongen van het eerste broedsel. In hoeverre het in de eerste twee gevallen dezelfde koppels waren die een vervolbroedsel hadden na het mislukken van het eerste, kon niet uitgemaakt worden. In het laatste geval werd ervan uitgegaan dat het een nieuw broedpaar betrof.

Het broedsucces van beide kolonies is vergelijkbaar met dit uit de literatuur (althans voor kolonies die het goed doen). Weersomstandigheden, aanwezigheid van voedsel, predatie van jongen en verstoring beïnvloeden het broedsucces. Maar om grote verschillen tussen opeenvolgende jaren te veroorzaken, zal waarschijnlijk één of enkele van die parameters significant af moeten wijken van het gemiddelde. In kolonies waar relatief goede broedsuccessen behaald worden (schommelend rond 2), kan wellicht enkel in langere tijdsreeksen al dan niet een trend afgeleid worden die iets over de kwaliteit van het broedgebied zegt.

Geert Spanoghe
geert.spanoghe@inbo.be

Een van opgevolgde nestbomen in de Bourgoyen-Ossemeersen - Geert Spanoghe

